

Przypominamy o barszczu Sosnowskiego

Barszcz Sosnowskiego (*Heracleum sosnowskyi* Manden.) to agresywna i inwazyjna roślina parząca, bardzo trudna do zwalczania, powodująca oparzenia u ludzi i degradację środowiska przyrodniczego.

Jest to roślina dwuletnia, która w pierwszym roku wytwarza rozetę liści (duże, pierzastodzielne), a w drugim wytwarza pędy nasienne (baldachy). W polskich warunkach roślina ta może wyrastać do wysokości 3,5 - 4 metrów. Roślina ta często występuje na terenach wilgotnych w pobliżu cieków wodnych, kanałów i rowów. Włoski znajdujące się na liściach i łodygach barszczu Sosnowskiego wydzielają substancję parzącą. Parzące działanie tego związku nasila się podczas słonecznej pogody i wysokiej temperatury oraz dużej wilgotności powietrza. Kontakt z tymi roślinami powoduje zapalenie skóry, powstawanie pęcherzy, nie gojące się rany i długo nie zanikające blizny oraz zapalenie spojówek. Roztarte liście lub łodyga mają charakterystyczny zapach kumaryny.

METODY ZWALCZANIA

Najbardziej powszechną i skuteczną metodą zwalczania barszczu Sosnowskiego jest jego wykaszanie, około 2 do 4 razy w sezonie. Całkowite wyeliminowanie roślin polega na ich „zmęczeniu”, czyli bardzo częstym koszeniu. Można też wykorzystać do zwalczania metodę chemiczną. Do zwalczania zbędnej roślinności zalecane są herbicydy zawierające glifosat np. Roundup 360 SL W miejscach, gdzie doszło do rozsiania nasion barszczu, walkę należy zaplanować na 3-4 lata (zgodnie z żywotnością nasion).

UWAGA!

Wszystkie osoby biorące udział w zwalczaniu barszczu Sosnowskiego bez względu na stosowaną metodę i wykonywaną pracę, muszą być dokładnie poinformowane o szkodliwości oraz toksycznych i parzących właściwościach tej rośliny, ponadto muszą być wyposażone w odpowiednie ubrania ochronne.

Jak się ustrzec przed poparzeniem

- Nie dotykać i nie chwycić roślin przy użyciu gołych rąk.
- Nie pozwalać dzieciom na zabawę nieopodal barszczu Sosnowskiego, ze względu na rozmiar rośliny i puste łodygi może się ona wydawać dla dzieci szczególnie atrakcyjna.
- W upalne dni unikać zbliżania się do rośliny, ze względu na lotne olejki eteryczne emitowane do otoczenia, które mogą osadzać się na skórze.

Objawy

- Na skutek kontaktu skóry z rośliną obserwuje się objawy podobne do poparzenia termicznego.
- Następnie – zależnie od nasilenia poparzenia – mogą pojawić się pęcherze z surowiczym płynem, a nawet głębokie rany.
- Objawy występują po kilkunastu minutach od kontaktu z rośliną – największe natężenie następuje w ciągu 30 minut do 2 godzin.
- Objawy mogą nasilać się w ciągu 24 godzin.

POSTĘPOWANIE W WYPADKU KONTAKTU SKÓRY Z ORGANAMI LUB SOKIEM KAUKASKICH BARSZCZY

W przypadku bezpośredniego kontaktu z kaukaskimi barszczami należy niezwłocznie umyć skórę zimną wodą z mydłem tak, by usunąć z jej powierzchni sok rośliny, a następnie chronić ją przed promieniami słonecznymi przez przynajmniej 48 h, nawet jeśli w tym czasie nie pojawiają się żadne objawy. W sytuacji, w której stosowanie osłon jest niemożliwe, wskazana jest aplikacja preparatów przeciwsłonecznych, np. kremów z silnym filtrem anty-UV. Jeżeli wystąpi opuchlizna i reakcja zapalna, w celu złagodzenia symptomów można zastosować okłady z mokrych kompresów lub lodu, doustnie – wapno, lub leki antyhistaminowe. Skuteczne może okazać się również stosowanie środków zawierających sól srebrną sulfadiazyny. Istnieją natomiast wątpliwości, co do stosowania na rany powstałe w omawiany sposób naskórnymi preparatami sterydowymi (np. hydrokortyzon). Z powodu wątpliwości, co do doboru właściwych leków, w przypadku odczuwania jakichkolwiek dolegliwości na skutek bezpośredniego kontaktu z kaukaskimi barszczami lub w efekcie przebywania w pobliżu tych roślin, należy niezwłocznie zgłosić się do lekarza. Zalecana jest wizyta u dermatologa, podczas której warto opowiedzieć o przyczynie złego samopoczucia, co powinno pomóc w postawieniu właściwej diagnozy i doborze odpowiedniego leczenia.

W razie stwierdzenia występowania na terenie gminy Siekierczyn barszczu Sosnowskiego prosimy o kontakt z Urzędem

